

besedilo: Špela Dobnikar
fotografija: Matevž Maček

Ekološka oblikovalca

USTVARJALNI DUO LUKATARINA SESTAVLJATA LUKA MANCINI IN KATARINA MRVAR. V SREDNJI ŠOLI STA POSTALA PAR ZASEBNO, NA AKADEMIJI PA ŠE "POSLOVNO". KATARINA JE INDUSTRIJSKA, LUKA PA GRAFIČNI OBLIKOVALEC. ZANIMAJO JU RAZLIČNI PROJEKTI, TRENUTNO SEBE NAJBOLJ URESNIČUJETA V POVEZAVI Z EKOLOGIJO. KATARINA NE MARA VELIKIH MEST, LUKA SE V BERLINU POČUTI DOMAČE. OBA PA OBOŽUJETA ETNO IN STARO GLASBO.

Luka Mancini in Katarina Mrvar

Naredila sta že veliko projektov: ekološka razstava, sodelovanje pri spominskem panoju Lévi Strauss, ilustracija knjig, oblikovanje več črkovnih vrst, Tipotapete, majčke ... Kako bi bralec predstavila vajino delo?

Luka: Delava na več vizualnih področjih, od logotipov in celostnih podob, spletnih strani, ilustracij, do samostojnih razstav. Ne želiva se usmeriti samo v eno stvar, ker bi delo lahko postalo preveč monotono. Trudiva se, da delava za podjetja, s katerimi se tudi po filozofiji strinja. Na projekte skušava gledati širše, da ima tudi družba kakšno korist od tega. V zadnjem času naju vedno bolj privlačijo ekološke vode. Aktualen je najin zadnji ekološki projekt, razstava z naslovom Dejanja so glasnejša od besed, pri kateri sva zopet sodelovala z ekološkim društvom Ecovitae, naročnik pa je bil Oddelek za varstvo okolja MOL.

Je bila ta razstava neke vrste sprostitve? Pripravljate še kakšen ekološki projekt?

Katarina: Razstava nam je bila res v veselje, vendar ni bila ravno sprostitve. V izvedbenem delu razstave smo namreč pobirali smeti, ročno tiskali in šivali, peli, snemali zvoke, koordinirali podizvajalce, ... Se pa že pripravljamo na naslednji eko projekt, ki ga bomo predstavili na Mesecu oblikovanja. Ljudi želimo ozavestiti o problemu prekomerne potrošnje plastičnih vrečk. Ustvarjamo namreč alternativo: kolekcije nakupovalnih vrečk iz blaga, imenovane Mula. Gre za avtorsko krojene vrečke, izdelane v Sloveniji, potiskane z najinimi motivi in vzorci.

Sta privržena okoljevarstvenika ali vama ekologija z umetniškega vidika predstavlja izziv?

Luka: Rekla sva si, da če se že greva dizajn, potem se raje lotevava projektov, ki so tudi družbeno odgovorni. Pri okoljevarstvenih zadevah sva mogoče malo nad povprečjem, nisva pa ek-

stremista. Ločujeva odpadke, ampak se tudi kdaj z avtom kam zapeljava (smeh). Pred kratkim sva se udeležila čistilne akcije na Obali, kjer je bilo zelo zabavno in koristno hkrati.

"Rekla sva si, da če se že greva dizajn, potem se raje lotevava projektov, ki so tudi družbeno odgovorni."

Zanimiv je vajin projekt Tipotapete, kjer sta ustvarila lastno kolekcijo tapet. Je to vajina domislica ali sta navdih našla v okolici?

Katarina: Tipotapete kot takšne so najina domislica, ampak tudi drugi avtorji so prišli do podobnih rezultatov. Gre za to, da s tipkanjem delaš vzorce. Med študijem sva nekaj let hodila na delavnice Tipobrdra, kjer smo popolnoma prosto eksperimentirali s črkami, do te mere, da sva opustila oblike črk in uporabila namesto njih povsem abstraktne oblike. Iz tega so nastali font – vzorci, ki sva jih aplicirala na tapete. Idejo sva ponudila podjetju Berlintapete, ki je sprejelo sodelovanje in tako je nastala ta kolekcija. Vendar tapete že nekaj časa "stojijo", saj sva se daj v drugih vodah.

Luka, lotil si se projekta, kjer se ukvarjaš s filozofskimi majčkami. Kako bodo videti in ali jih čez leto ali dve vidiš kot prodajni hit?

Luka: Gre za magistrski projekt, pri katerem sodelujem s filozofom Petrom Kuraltom, ki je zbral znane filozofske citate, jaz pa jih vizualno interpretiram. Majčke se imenujejo Philoquerillo in kmalu bo pripravljena tudi spletna stran. Ne ukvarjam se s prodajno uspešnostjo, cilj je raziskati, kako lahko preko podob podajamo filozofsko vrednost. Filozofija se giblje v preveč

zaprtih krogih. Ideja je, da se vrne nazaj na ulice, da preko majic vzpodbudi naključne miodoče k premisleku.

Dobila sta že veliko nagrad. So nagrade za vaju potrditev, mogoče dvignejo samozavest in dajo nov zagon za delo? Katero nagrado bi si še želela videti uokvirjeno na steni?

Katarina: Na začetku sva upala, da bova zaradi nagrad dobila več projektov, ampak v Sloveniji nagrade ne pomenijo prav veliko. Posel še vedno v veliki meri poteka preko poznanstev. Med študijem so nama nagrade pomenile več; bile so potrditev, da delava dobro. Največjo vrednost imata dve Brumnovi priznanji z binala vidnih sporočil Slovenije. Sicer pa ne hlepiva več po nagradah in nobene si ne želiva prav posebej.

Rekla sta, da vajino delo poteka v "valovih", v nekem obdobju sta polno zasedena in drugič popolnoma brez dela. Kaj počneta v delovnem zatišju?

Katarina: Vzameva si počitnice in hodiva na izlete.

Luka: Jaz se že pripravljam, da pride spet ta čas (smeh).

Katarina: Najraje greva v naravo, meni je najljubši Kras. Pred časom sva šla tudi na romanje v Santiago de Compostella. To popotovanje je na naju naredilo takšen vtis, da sva na to temo pripravila tudi razstavo.

Sta gurmana in v mestih razičeta tudi kulinarčne koticke?

Katarina: Nisva ravno gurmana, rada pa kupujeva ekološko pridelano hrano. Sicer redko jem zunaj, raje skuham doma, Luka pa pomije (smeh). Oba ne jeva mesa, zato imava s hrano v restavracijah včasih težave. Smo pa ravno zadnjič odkrili super pico s svežo špinačo v Trti na Prulah. Všeč nama je tudi Govindas v Šiški.

Je studio, kjer ustvarjata, tudi vajin dom in življenje ali mogoče strogo ločita delo od zasebnosti in je prosti čas namenjen popolnoma drugim stvarim?

Katarina: Dom in studio sta v enem in se prepletata. Če delaš nekaj, kar ti je všeč, lahko o tem razmišljaš štiriindvajset ur na dan. Včasih je to tudi težava. Ko se na primer sporečeva glede dela, to lahko hitro vpliva tudi na zasebnost. Še vedno pa najdeva prosti čas. Takrat na primer pojeva, hodiva na koncerte. Letos sva se prvič udeležila koncertov na Festivalu Brežice in sva zares uživala.

Luka: Glasba je za naju v prostem času zelo pomembna. Decembra prihaja bratranec legende Nusrat Fateh Ali Khana. To bo zame koncert leta.

KAŽIPOT

WWW.LUKATARINA.NET

WWW.ECOVITAE.ORG

TRTA – Grudnovo nabrežje 21, Ljubljana

GOVINDAS – Igriška ulica 5, Ljubljana